

با مدرسه عشایری جمله بسازید

رویا صدر

تصویرگر: سام سلماسی

برکه امتحانی

سؤال دو نمره‌ای امتحانی این بود: با «مدارس عشایری» جمله بسازید. این هم پاسخ‌های شاگردان یک کلاس، با نمره و نظر معلم:

- مدارس عشایری بسیار لازم و کافی می‌باشند. (۲)

آفرین حرف حساب

- مدرسه عشایری را گفتند: «در امکانات به چه پایه رسیدی؟» گفت: «خیلی» گفتند: «چاخان می‌کنی.» (۵)

به علت مضمون ماندن ادب و اخلاق و تربیت دانش آموزی، ۲ نمره هم از انضباط کسر می‌شود.

- معلم مدرسه عشایری درس را ناقص می‌داد. گفتند: چرا درس تمام ندهی؟ گفت: مگر حقوق مرا تمام دهند که من درس

تمام دهم؟ (۲)

اسم فامیل معلم و نام پدرش

- در مدرسه عشایری همه به یک زبان سکوت می‌کنند. (۲)

خوب کاری می‌کنند.

- منظورم این است که مشکل چند زبانی هست. (۵)

حرف نباشد.

- زور کی می‌توان معلم غیر ساکن و غیر بومی را به مدرسه عشایری فرستاد ولی زور کی نمی‌توان او را به خوب درس دادن وادار کرد. (۵/۵)

شما درستو بخون، چیکار به کار معلم داری؟

- پشت هر مدرسه عشایری موفق یک معلم ساکن و بومی در کلاس یک شیفته و تک پایه نشسته است. (۲)

به لطافت شعر است. آفرین

- در مدارس عشایری، شیفت ما کوتاه و خرما بر نخیل می‌باشد. (۵/۵)

به علت کوتاهی شیفت، ۲ نمره از نمره انضباط دانش آموز کم می‌شود. در مورد خرماها مراتب به اداره گزارش شود.

- ای کاش‌های معلم عشایر:

کاش فصل کوچ دیرتر بیاید تا درس‌ها را تمام کنم.

کاش همه آدم‌های کره زمین با زبانی که ما حالی مان بشود، صحبت کنند.

کاش اتوبوس زودتر بیاید تا بین راه نمانم.

کاش باران نیاید تا کلاس تعطیل نشود.

کاش گاو و گوسفند نباشد تا شاگرد منظم سر کلاس بیاید.

کاش همه آدم‌های دنیا یا حیدری باشند یا نعمتی... مُردم از بس دعوی حیدر - نعمتی رفع و رجوع کردم.

کاش تابستان به پهنای ابدیت کش بیاید تا سال تحصیلی دیرتر شروع شود. (۰/۲۵)

ریله چیه؟! لابد انتظار دارم کلاس من هم یک شیفته باشد!

- در مدرسهٔ عشایری همه چی آرومه، من چقدر خوشبختم (۲)

صد آفرین

- به مشکلات و موانع مدرسهٔ عشایری می‌رسی؟! نشست و سمینار را فراموش نکن. (۰)

اشتباه نگارش و مفهومی دارد.

- آقا! یکی به من بگه اینجا چه خبره؟! مُردیم از کمبود امکانات در مدرسهٔ عشایری. (۰)

بعد از رنگ بیا دفتر.

- مدرسهٔ عشایری از نگاه یک سرباز معلم، یعنی برگ پایان خدمت با زحمت رفت و آمد اضافه (۰)

مفهوم نیست

- دانش آموز مدرسهٔ عشایری را گفتند: این علم را از کجا یافتی؟ گفت: از گوشی تلفن همراه (۰/۱۵)

۱۷۵ نمره کم کردم به خاطر ممنوعیت استفاده از تلفن همراه در مدرسه.

- گاو قهوه‌ای رنگ سرش را از آخور بلند کرد و صدا کرد: «ما... ما... کا» یعنی من گرسنه‌ام حسنگ کجایی، آخه درس و

مدرسهٔ عشایری هم شد نون و آب؟! (۲)

چه حکایت پندآموزی! متأسفانه امروزه ارزش‌های منطقی چون نان و آب

جای ارزش علم و تحصیل را گرفته است.

- اگر یکجانشینی در آموزش مدارس عشایری چیزی را حل می‌کرد، الان می‌بایستی تمام دانش‌آموزان تهرانی از دم همه

اینشتین باشند. (۱/۷۵)

اینشتین ریلر نیست؟ ما خوردمان اینشتین مکان داریم.